

Радой Ралин

Ягодина

Колко път частта измина...
Цял ден все вървим, вървим...
Ще се спрем ли да починем,
или пак ще продължим?

Ето мъничката гара!
Село ли е, или град?
Ето къщичките стари
край широкия площад.

Тук-таме прозорец свети.
Спуснал се е ранен мрак
и на ленти от небето
пада непрестанен сняг.

Старци пред вратите канят
тази нощ у тях да спим
и ни черпят с пълни кани
вино, да се подкрепим.

Бяхме уморени, мрачни,
сили нямаше у нас.
Ала този поздрав „Брача“,
този светъл, снежен час

ни кара да забравим
старите горчивини.
Ягодина! Сън наяве,
в светъл спомен остани.

1946

КРАЙ

© 1946 Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Публикация:

Радой Ралин. Избрани творби в два тома. Том първи
„Български писател“, С. 1984

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5823>]